

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 215

Niende Session.

55de Møde.

Lørdagen den 12te December.

(Fortsat.)

Brøndsted (fortsat): | En af de Mangler, som jeg dog vil fremhæve, og som det undrer mig, at den høitærede Indenrigsminister ikke er gaaet ind paa at faae afhjulpen, det er den Maade, hvorpaa i første Affnit Bestemmelserne ere givne om de større Vandløb. Den høitærede Minister er slet ikke gaaet ind paa Muligheden af, at Amtsreparationsskatsfonden kunde tage Deel, saavel i den aarlige Vedligeholdelse, som ogsaa i Fordybningen af Vandløbene, og det var dog Røget, som jeg troer, at han havde megen Grund til, efter de Indberetninger og Raad, som ere komne fra forskjellige Amtsraad. Det hedder nemlig i § 2, at det kun er under ganske særdeles Forhold, at Overtagelsen af de større Vandløb kan stee paa mere byrdefulde Vilkaar for Amtet, det vil sige: at de endnu efter denne Lov kunne overtages paa den Maade, at de tilgrændsende Beboere betale det Hele, som det koster at vedligeholde Vandløbet. Dette synes mig er en temmelig slem Byrde at lægge over paa de Landeendomme, som grændse op til store Vandløb, og det er en af de Ting, jeg kunde ønske, at man, dersom Loven udkommer, senere hen ved et Lovforslag vilde søge at forandre. Jeg skal saaledes i det Hele taget tilraade Thinget at gaae ind paa Lovforslaget, saaledes som det er kommet fra Landstinget, da det jo ellers er en Umulighed at faae det ophøiet til Lov i denne Samling.

Winther: Uden at indlade mig paa selve Sagen i dens Detail, skal jeg bemærke, at det er mig bekendt, at der er saa store og væsentlige Mangler ved dette Lovforslag, at det er høist tvivlsomt, om det er til Nytte, at det udkommer saaledes, som det foreligger; hvad der forekommer mig indlysende, er derimod, at i det Dilemma, vi behandle et Lovforslag af denne Beskaffenhed, vilde det være høist urigtigt, naar vi selv see, at det har store og væsentlige Mangler, — da at vedtage det med den Overbeviisning, at vi meget snart komme til at give en ny Lov angaaende det samme Forhold, saaledes som den sidste ærede Taler foreslog; dette forekommer mig at være en feil Maade at give Love paa. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at der er en anden Vej, som kan gaaes for at afhjælpe de meest paatrængende Mangler med Hensyn til Vandvæsenet heri Landet, og det er, at Regeringen, hvis denne Lov ikke udkommer, bevæget ved de Indstillinger, som ere fremkomne, kunde finde sig foranlediget til at udgive en provisorisk Lov om de allervigtigste Bestemmelser, indtil Sagen i sin Heelhed kan finde en Ordning; dette troer jeg er mere hensigtsmæssigt end at gaae den Vej, som den sidste ærede Taler foreslog. Jeg maa iøvrigt tilstaae, at med det Kjenndskab, jeg har til det hele Vandvæsen, troer jeg at det er af den Beskaffenhed, at det i mangfoldige Tilfælde ikke lader sig ordne ved en almindelig Lov; jeg troer, at der kan findes saadanne Forhold ved Vandvæsenet, at de enkelte Anlæg maae være Gjenstand for en særlig Lov, ligesom der gives Love for en Jernbane fra et Sted til et andet; der ere saa mangfoldige særegne Tilfælde eller Omstændigheder at tage